ଇ. ଗୋପାଲକ୍ରିଷ୍ଣାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ

ଅକ୍ଟୋବର 31, 1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି.ଏନ୍. କିରପାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

ଅବସର ଭତ୍ତା - ଏହାର ଗଣନା - ବିଶେଷ ବେତନ - ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି - ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ବିଶେଷ ବେତନ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା, ଅପିଲକାରୀମାନେ ସେହି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ନେଇସାରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଅବସର ଭତ୍ତା ଗଣନା ପାଇଁ ବିଶେଷ ବେତନ ସମେତ ବେତନର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ।

ଅପିଲକାରୀମାନେ ବରିଷ୍ଠ ବିଭାଗ କିରାଣୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମାସକୁ 35 ଟଙ୍କାର ବିଶେଷ ବେତନ ପାଉଥିଲେ । ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ତା 11.7.1979 ରିଖରେ ଏକ ସ୍ମାରକପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ କିରଣୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିଶେଷ ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ କିରଣୀ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ 35 ଟଙ୍କା ବିଶେଷ ବେତନ ପାଇଥିଲେ । ପରେ, ବେତନ ସଂରଚନାରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପରିଷଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା ଯେ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ କିରଣୀମାନଙ୍କୁ ମଧ ତା 1.9.1985 ରିଖ ଠାରୁ ବିନା ବକେୟାରେ 35 ଟଙ୍କାର ବିଶେଷ ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହା ମଧ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ 11.7.1979 ରୁ 31.8.1985 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ସେମାନେ ମଧ ଉକ୍ତ ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବକେୟା ପାଉଣା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନଥିଲେ । ତା 1.9.1985 ରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ନେଇଥିବା ଅପିଲକାରୀମାନେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଅବସର ଭତ୍ତା ଗଣନା ପାଇଁ ମାସିକ 35 ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କର ଦରମା ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଦାବିକୁ ବିଭାଗ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମଧ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ସେମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :

1.1. ଅବସର ଭତ୍ତା ହିସାବ କରିବା ପାଇଁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା 10 ମାସର ହାରାହାରି ଦରମା ହିସାବ କରିବାକୁ ହେବ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1, 1985 ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ନେଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ 1985 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ଚାକିରିରେ ନ ଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍

ଯେଉଁଦିନଠାରୁ କାଳ୍ପନିକ ଦରମା ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦରମା ପାଇନଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ମାସିକ 35 ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତଦନୁସାରେ, ମାସିକ 35 ଟଙ୍କା ଦରମା ହିସାବରେ ଅବସର ଭତ୍ତା ହିସାବରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

1.2. ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁବିଧା ତଥା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବେତନ ହାର ସଂରଚନାରେ ଥିବା ବ୍ୟତିକ୍ରମକୁ ଦୂର କରିବା ଏବଂ 11 ଜୁଲାଇ 1979 ରୁ 31 ଅଗଷ୍ଟ 1985 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ/ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା, କିନ୍ତୁ ବକେୟା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନମୁନା ବେତନ ହାରକୁ ସମାନତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ, କାହାକୁ 35 ଟଙ୍କା ବିଶେଷ ଦରମା ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ସେହି ସୁବିଧା କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1985 ପରେ ମଧ୍ୟ ଚାକିରିରେ ରହିଥିଲେ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ କେବଳ ଅସଙ୍ଗତିକୁ ଦୂର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କାଳ୍ପନିକ ବେତନକୁ ବିଚାର କରାଯାଏ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1423/1995 ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ମାଡ୍ରାସ ବିଚାରପୀଠର ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 1165/1991 ରେ ତା 26.4.93 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ସୁନ୍ଦରବରଦନ ଏବଂ କେ. ସ୍ୱାମୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ, ଏ. ଜୟରାମ, ଏ.ଡି.ଏନ୍. ରାଓ, ଅରିବିନ୍ଦ କେଆର୍. ଶର୍ମା ଏବଂ ସି.ଭି.ଏସ୍. ରାଓ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅପିଲକାରୀମାନେ, ସଂଖ୍ୟାରେ ନଅ ଜଣ, ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1985 ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀ ଭାବରେ ଅବସର ନେଇଥିଲେ, ଶେଷଟି 30 ଜୁନ୍ 1985 ଥିଲା । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏକ ସମୟରେ ଏକ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ଯେ କେତେକ ବିଶେଷ ପଦରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବରିଷ୍ଠ ବିଭାଗ କିରାଣୀମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବିଶେଷ ବେତନ ଭାବେ ପ୍ରତି ମାସ 35 ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଉଥିଲା । ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ କିମ୍ବା ବିଶେଷ କିରାଣୀ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପରେ, ସେମାନେ ପ୍ରତି ମାସରେ 35 ଟଙ୍କା ବିଶେଷ ଦରମା ପାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ତାରିଖରୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1, 1985 ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତି ମାସରେ 35 ଟଙ୍କା ବିଶେଷ ଦରମା ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ 1979 ମସିହା ଜୁଲାଇ 11 ତାରିଖର ସ୍ମାରକରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଦରମା

ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ପରବର୍ତୀ ସମୟରେ, ଏହା ଜଣାପଡିଥିଲା ଯେ ଏକ ଉତ୍ତେଜନା ଦେଖାଦେଇଥିଲା ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପରିଷଦକୁ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା ଯେ ବେତନ ସଂରଚନାରେ ଥିବା ବ୍ୟତିକ୍ରମକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ, ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ/ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀମାନଙ୍କୁ 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1985 ଠାରୁ ମାସିକ 35 ଟଙ୍କାର ବିଶେଷ ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, କିନ୍ତୁ ବକେୟା ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନୁପଲବ୍ଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି, କିଛି କର୍ମଚାରୀ ଦିଲ୍ଲୀରେ ସିଏଟି ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସିଏଟି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ 11 ଜୁଲାଇ 1979 ରୁ 31 ଅଗଷ୍ଟ 1985 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରମା ମିଳିନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାସିକ 35 ଟଙ୍କାର ବିଶେଷ ବେତନ ମିଳିବ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବେତନର ବକେୟା ପାଇବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପରିଷଦ ଏବଂ ସିଏଟିର ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ 11 ଜୁଲାଇ, 1979 ରୁ 31 ଅଗଷ୍ଟ, 1985 ଏବଂ ତା'ପରେ ଚାକିରି ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ/ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବକେୟା ଦରମା ବିନା ପ୍ରତି ମାସରେ 35 ଟଙ୍କା ବିଶେଷ ଦରମା ପାଇବାର ହକଦାର ହେବେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ।

ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ତାହା ହେଉଛି, 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1985 ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ/ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଭତ୍ତା ଗଣନା ପାଇଁ ମାସିକ 35 ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କ ଦରମା ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଅଧିକାରୀ କି ? ଏହି ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ସୁନ୍ଦରବର୍ଦ୍ଧନ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଭଳି ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ/ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପରିଷଦ ଏବଂ ସିଏଟି ଦ୍ୱାରା ମାସିକ 35 ଟଙ୍କାର ବେତନର ସୁବିଧା ମିଳିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବେ ଭେଦଭାବ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭତ୍ତା ଗଣନା ପାଇଁ ବେତନ ସ୍ତରର ବୃଦ୍ଧି ଲାଭକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଠିକ୍ ନଥିଲେ । ତର୍କକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ସେମାନେ 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1985 ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ନେଇଛନ୍ତି । ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁବିଧା ତଥା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବେତନ ହାର ସଂରଚନାରେ ଥିବା ବ୍ୟତିକ୍ରମକୁ ଦୂର କରିବା ଏବଂ 11 ଜୁଲାଇ 1979 ରୁ 31 ଅଗଷ୍ଟ 1985 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ କିରାଣୀ/ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା, କିନ୍ତୁ ବକେୟା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନମୁନା ବେତନ ହାରକୁ ସମାନତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, କାହାକୁ ବିଶେଷ ବେତନ ଭାବରେ 35 ଟଙ୍କା ଦରମା ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ସେହି ସୁବିଧା କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1985 ପରେ ମଧ୍ୟ ଚାକିରିରେ ରହିଥିଲେ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ କାଳ୍ପନିକ ବେତନକୁ କେବଳ ଅସଙ୍ଗତିକୁ ଦୂର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଚାର କରାଯାଏ । ଅବସର ଭତ୍ତା ହିସାବ କରିବା ପାଇଁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା 10 ମାସର ହାରାହାରି ଦରମା ହିସାବ କରିବାକୁ ହେବ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀମାନେ 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1985 ରେ ଚାକିରିରେ ନଥିଲେ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ କାଳ୍ପନିକ

ବେତନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ବେତନ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ମାସିକ 35 ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ମାସିକ 35 ଟଙ୍କା ଦରମା ହିସାବରେ ଅବସର ଭତ୍ତା ଗଣନାରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଭାଷାନ୍ତର :</u>
ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।